

Eva Šebíková, výstava „Chléb a hry II“, EAT ART GALLERY Mikulov 27.6.-24.7. 2015

Eva Šebíková se narodila roku 1957 v Českých Budějovicích, kde i v současné době žije. Vystudovala obor propagační grafika na SÚPŠ v Uherském Hradišti u profesora Františka Nikla. Mezi tvorbu Evy Šebíkové patří obrazy (olejomalby na dřevo a plátno), grafika - hlubotisk (lept, suchá jehla, litografie), užitá grafika (návrhy a realizace sgrafit, fasád nemovitostí, obalů na produkty, originální plakáty, upoutávky, dekorace interiérů a exteriérů, air brush).

Výtvarný projev Evy Šebíkové je velmi osobitý, co do témat i způsobu jejich zpracování. Je skvělá pozorovatelka okolí, zajímají jí hlavně témata každodenního života, malé prosté epizodky, kterým běžný člověk nepřikládá význam a které zpracovává svým humorným, až sebeironickým způsobem do konečného obrazu. Vtip, fantazie, vyvážená kompozice, brilantní řemeslo... a ty barvy!

Její figurky s protáhlými údy a zvědavým dlouhým krkem civí na něco, ale zároveň přes něco, někam donekonečna, vše jen tak náhodně, s šibalskými úsměvy. Tenké lazury barev je přitom odhmotňují. Prostor v obrazech jaksi mizí, kompozice jsou voleny většinou z nadhledu a tím pádem se ve většině prací ztrácí horizont. Monokolor v jemných odstínech dominující barvy je nositelem děje. Scény odehrávající se v popředí plátna jsou kompozičně voleny záměrně výřezově, čímž vyzývají diváka k pozornosti a automaticky ho nutí k odstupu od díla samotného. Tento odstup k dílu je znásoben již zmíněnou netečností aktérů odehrávajících se scének.

Tvorbu Evy Šebíkové není možno jednoduše zařadit do současné české malby. Její osobitý pohled na dění v jejích obrazech není ani abstraktní, ale ani reálný, a je výjimečný. Ano, jedná se o figurativní dění, ale její figurky nejsou reálné, jako by byly z jiného světa. Napadá mě slovo neosurrealismus v bizarní podobě a jméno vídeňského malíře Rudolfa Hausnera, který 1946 založil společně s Edgarem Jené, Ernstem Fuchsem, Wolfgangem Hutterem a Fritzem Janschkou surrealistickou skupinu v rakouském Art-clubu a později 1956 Vídeňskou školu fantastického realismu. Zvláštností Hausnerovy malířské techniky bylo právě používání průsvitných pryskyřičných olejových barev ve více než deseti vrstvách na akrylovém podkladu, což poskytuje barvě zvláštní svítivou hloubku, podobně jako v obrazech Evy Šebíkové. Někdy se ale u jejích obrazů (především u některých kompozic) nezapře ani dědictví jejího mentora Františka Nikla.

Tato, jinak spíš plachá umělkyně, není pro Mikulov neznámá. Již před dvěma lety vystavovala s velkým úspěchem v EAT ART GALLERY svá kouzelná díla. Tentokrát nás překvapí zcela novými, na míru malovanými obrazy, které dostávají v posledních dnech teprve finišové lazury. Budeme moci obdivovat nová plátna s tituly „Čáp ztratil čepičku“, „ Chléb a hry“, „Člověče nezlob se“, „Království za koně“, „Volejbal“ a jiné, prozradila malířka.

Tématika jídla, která její díla doprovází, je to, co filosofii EAT ART GALLERY s umělkyní spojuje.

Výstava olejomalb „Chléb a hry II“ **Evy Šebíkové** potrvá od 27. 7. do 24. 7. 2015.

Vernisáž výstavy je v sobotu 27. 7. 2013 v 17 hodin.

Jitka Plesz, kurátorka výstavy